

lovudkast kapitel V skabes særskilt hjemmel til at fortsætte og eventuelt forstærke efteruddannelsesindsatsen.

Denne særskilte hjemmel til etablering af selvstændige, kompetencegivende uddannelsesprogrammer for i første række de tekniske assistenter og tegnere, for hvem der allerede er etableret efteruddannelseskurser, arbejdsledere rekrutteret fra LO-gruppen og senere også for andre grupper med tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund og arbejdsfunktioner, typisk andre juniorteknikergrupper, skal ses på baggrund af det ofte påpegede behov for en mere generel efteruddannelse af disse grupper, disse uddannelsers niveaumæssige placering i det ordinære uddannelsessystem på linje med lærlinge- og EFG-uddannelser og de ovenfor nævnte synspunkter i 10 punkts programmet om voksenuddannelse og folkeoplysning om prioritering af grupper på arbejdsmarkedet, der kun har fået en beskeden andel i samfundets omfattende uddannelsstilbud.

For god ordens skyld skal det understreges, at en klar afgrænsning, hvorefter der ikke med hjemmel i undervisningsministeriets lovforslag kan iværksættes teknisk/faglige kurser for den målgruppe, der er omfattet af arbejdsmarkedsuddannelseslovgivningen, ikke indebærer, at der er noget til hinder for, at der i undervisningsministeriets regie kan etableres kurser af et andet indhold, f.eks. mere bredt orienterende kurser i virksomhedsøkonomi, samfundsforhold eller lignende for den pågældende målgruppe, ligesom der ikke er noget til hinder for, at specialarbejdere, faglærte eller juniorteknikere kan deltage i kurser tilrettelagt for andre grupper samt i tværgående kurser for f.eks. samtlige ansatte i en virksomhed.

Undervisningsministeriets forslag tager sigte på at imødekomme det lokale erhvervslevs behov, eventuelt den enkelte virksomheds behov, idet det dog af bemærkningerne fremgår, at der også er et bredere sigte, nemlig at sikre de voksne medarbejdere kvalifikationer på linje med nyuddannede, hvorved uddannelserne vil medvirke til at reducere paradoksproblemerne på arbejdsmarkedet, ligesom det er anført, at det for at opnå stigende beskæftigelse er væsentligt at tilbyde uddannelser, der øger de lediges kvalifikationer på områder med gode beskæftigelsesudsigter, og at de nye uddannelser, der er tilret-

telagt efter virksomhedernes egne ønsker om uddannelse af deres medarbejdere, derfor også vil være relevante for ledige, der søger beskæftigelse i den private sektor (en sondring, det i øvrigt kan være vanskeligt at foretage i praksis), idet uddannelserne med sikkerhed vides at have virksomhedernes interesse.

Man skal i denne anledning henlede opmærksomheden på, at vurderingen af, om der konkret eksisterer paradoksproblemer, har været omgivet med megen usikkerhed.

Paradoksproblemerne må anses primært at opstå i forbindelse med, at arbejdskraften ikke er tilstrækkelig omstillingsparat, eller at dens kvalifikationer ikke er tilstrækkeligt generelt anvendbare.

Det må derfor anses for tvivlsomt, om det er muligt gennem et uddannelsessystem, hvor opfangelsen og opfyldelsen af kvalifikationsbehov på arbejdsmarkedet alene baseres på uddannelsesønsker fra enkelte arbejdsgivere, at modvirke egentlige paradoksproblemer på arbejdsmarkedet, ligesom en mere generel forbedring af lediges beskæftigelsesmuligheder kun i begrænset omfang opnås gennem deltagelse i kurser baseret på enkeltvirksomheders helt specifikke behov, såfremt der ikke som i arbejdsministeriets omskolingsordning er indgået en aftale om efterfølgende beskæftigelse inden for den pågældende virksomhed.

Det er arbejdsministeriets opfattelse, at det vil være en afgørende forudsætning for, at undervisningsministeriets forslag kan leve op til de erklærede mere generelle målsætninger, at der ved behovsopførelsen og overvejelserne omkring opfyldelsen af behovet etableres et snævert samarbejde mellem den enkelte skole og de lokale arbejdsmarkedsmyndigheder, der sidder inde med viden om den aktuelle og fremtidige udvikling på arbejdsmarkedet, både lokalt og mere generelt. Det kan i den forbindelse nævnes, at der netop for tiden – i AF og arbejdsmarkedsnævnene – sker en væsentlig udbygning af analyse- og prognosevirksomheden, som vil forbedre mulighederne for at forudse udviklingen på arbejdsmarkedet, herunder udviklingen i kvalifikationskravene.

Lovforslagets § 2 og bemærkningerne her til synes at indebære, at der i undervisningsministeriets regie skal gennemføres markeds-